ALTITUDINI

Forță, timp, voință — trei din elementele cu care operează căutătorii „pietrei filosofale“ a marilor performanțe. Un proces întreg, o trecere succesivă de la a-
...lgam la elementul în
...pură. Pe poarta sta-
... intră, în fiecare zi,
... Cu ochii
...ințite
...
...ia
...on

Cataramă din Lerești. Mama, Maria, a fost distinsă cu titlul de „Mamă eroină“. A născut 13 copii. Sănătoși, puternici. Olimpia e maestră a sportului — campioană balcanică la aruncarea discului, la jocurile disputate la Belgrad.

In însemnările antrenorului Drăgan stă scris că O-
...mpia a aruncat discul de
... ori. Nu, n-am gre-
...000 de ori bi-
...tresărit“ pentru a
... discului forța ne-
...trăbaterii celor 51,57
... măsoară cea mai
... performanță a ei. Pen-
...asta trebuie timp și mai
...s voință.

Olimpia este la ora actuală sportivul argeșean aflat pe treapta cea mai de sus a măiestriei sportive. Spunem aceasta, referindu-ne strict la tinerii și tinerele care iau startul în fiecare după-amiază pe terenurile de sport argeșene. In spatele ei însă, mai aproape sau mai departe, sînt zeci și sute de alți visători și îndrăzneți. Știți oare că orășelul acesta mic — Cîmpulung Muscel — ai cărui locuitori ar încăpea cu toții în tribunele stadionului Republicii — are 23 de sportivi în diferite loturi ale R.P.R.? Olimpia Cataramă își înșurubează toate eforturile pe traiectoria Cîmpulung Muscel — Tokio, Elena Neacșu (suliță) cumpără reviste cu imagini din Ciudad de Mexico, iar aruncătorul de ciocan Constantin Moșteanu (15 ani, 90 kg) visează la Olimpiada anului... '72.

Toate la un loc alcătuiesc fenomenul sport pe scara și dimensiunile socialismului, cuceritor aci ca și în oricare alt loc al regiunii Argeșului sau din țara întreagă. Iar altitudinile maxime, recordurile, vîrfurile se clădesc pe baza largă a sutelor de mii de concurenți din nenumărate competiții de mase.

Olimpia Cataramă : „Doresc din toată inima să intru în primele șase clasate (la disc) în întrecerea întrecerilor de la Tokio. Acum lupt pentru îndeplinirea normei olimpice de 53 m. Cred că luna iunie îmi poate aduce această satisfacție. Iar, pentru viitor, poate chiar în octombrie, mi-am propus 55 de m. Există toate premisele și obligațiile...“.

...SIUNI ŞENE

CUMPĂNA APELOR...

La poalele Făgărașului, acolo unde Cumpănița — apa atît de căutată de pescari datorită podoabei sale, păstrăvul — se întîlnește cu apele de cristal ale Argeșului, există un loc numit Cumpăna. Valea Argeșului se lărgește aci formînd o poiană de o deosebită frumusețe. Duminică de duminică aci vin numeroși oameni ai muncii pentru a-și petrece ziua de odihnă.

De cîțiva ani, mai precis din vara anului 1961, Cumpăna primește cu cunoscuta-i ospitalitate o nouă categorie de turiști — constructorii marii hidrocentrale de pe Argeș, împreună cu familiile lor.

...Azi, e duminică. Au trecut doar cîteva minute de cînd trenulețul a poposit în însorita poiană și pe terenul de fotbal și-au făcut apariția mingile și sportivii.

In primul meci se întîlnesc echipele șantierelor Baraj și Uzină. Așadar, se întrec pe terenul de sport vestiții constructori ai barajului, cei ce înalță colosul de beton, înalt de 165 m, reprezentanții celor ce zi și noapte, acolo, în chei, au schimbat înfățișarea de milenii a locurilor, mutînd din loc mii de m.c. de stîncă, cei ce au cocoțat sus pe creste puternicele macarale-funicular și moderna fabrică de betoane. Recunoaștem printre ei pe șeful șantierului, ing. Nicolae Sălăjean, pe tinerii ingineri Adrian Popovici și Stelian Mazilu, ambii angajați într-o pasionantă întrecere socialistă pentru a turna cît mai multe bene cu beton în corpul barajului.

Partenerii de dispută sînt nu mai puțin vestiții constructori ai imensei centrale subterane.

Pe marginea terenului se înșiră grupuri, grupuri de susținători. Iată-l pe vestitul miner Ștefan Cazac de la Baraj, pe ing. Dan Bădescu de la Uzină, pe Francisc Fülop, betonist de la Valea cu Pești, sau pe brigadierul Dumitru Panaitescu, de la Oești.

Disputa dîrză e urmărită de sute și sute de ochi.

Pînă la urmă echipa cea mai bună s-a dovedit a fi echipa șantierului Baraj. Spre satisfacția lor și a inimoșilor suporteri cupa le-a revenit.

...Spre seară, cînd peste munții Făgărașului se lăsau umbrele înserării, mica locomotivă ducea spre Corbeni pe veselii excursioniști.

I. ARDELEANU

Piciul

Pașii ne-au purtat și prin raionul Horezu, în comuna Mateești de la poalele munților Căpățînei. Umblam prin acele locuri după douăzeci de ani și mai bine.

Ne-a atras privirile școala generală de 8 ani, albă ca o floare. Directorul școlii, tov. Ion Diaconu, ne-a purtat prin clase, prin coridoarele luminoase, pe pereții cărora panouri măiestrite, întocmite din fotografii, vorbeau despre dezvoltarea impetuoasă a Republicii noastre în economie, cultură și sport.

In spatele școlii, un grup de elevi trebăluiau de zor sub îndrumarea profesorului de educație fizică Octavian Negrea. La terenurile de fotbal și handbal în 7, adăugau unul de volei făcut... ca la carte.

Am aflat că sportul a intrat definitiv în preocupările zilnice ale elevilor, ca și ale celorlalți tineri din comună.

Ni s-a povestit un caz interesant și de loc izolat. Foarte bun la învățătură, elevul Constantin Vasiloaica era slab dezvoltat fizicește. De-abia se putea ține în poziția atîrnat la bara fixă. Sfătuit de profesori, el face de multă vreme, cu regularitate, gimnastica de dimineață după radio, face sport, iar acasă cere să i se dea unele munci „grele“ (să taie lemne etc.) deoarece simte că asta-i priește. Este printre cei mai buni în echipele sportive ale școlii.

— Și cu cartea, cum mai stă? întrebăm.

— Foarte bine! ne răspund la unison cei doi interlocutori.

Incheind aceste rînduri, gîndurile ni se întorc cu douăzeci de ani și mai bine în urmă, cînd cunoșteam pentru prima dată aceste locuri sărace și înapoiate, de la poalele munților Căpățînei. Desculți și flămînzi, copiii înotau prin glod ori zăpadă, cu traista de gît, pînă la școala de peste deal, să învețe buchea, înghesuiți ca vai de lume într-o încăpere, 2—3 clase la un loc.

Auzi dumneata! Constantin al Vasiloaichii (și alții ca el) face gimnastică după radio și joacă handbal în 7!...

Leliii, muică! Unde ești tu, Ionică al Petrii, ăl cu pupăza din tei, să te minunezi de asemenea vremuri!?

Poate că cititorul acestor pagini va privi surprins fotografia de mai jos? Noi am considerat-o oportună. Sportul și activitatea cultural-artistică, înmănuncheate în manifestări comune, au intrat demult în tradiția regiunii Argeș. Chiar și faptul că această fotografie a fost făcută în preajma stadionului din Curtea de Argeș (lîngă care se află și Casa de cultură) este un argument pentru ceea ce susținem. Și, apoi, frumusețea costumelor naționale purtate pe aceste meleaguri...

PITEȘTI, 8 (prin telefon). „Comisia regională de organizare a Spartachiadei republicane comunică: La etapa I a întrecerilor au luat parte peste 263.000 de participanți, depășindu-se angajamentul luat“.

I. VLASCEANU
președintele Consiliului regional UCFS Argeș

... SCURT

...IONALE LA
...liana Nedelcu,
...sec. Constan-
...can (6 kg) —
...briela Moga,
... Onciul, disc,
...uliță feminin

...MANȚĂ:
...n special C.

fotbal — Dinamo Pitești și Unirea Rm. Vîlcea.
gimnastică — Sc. Sp. Elevi Pitești și Sc. Sp. Elevi Rm. Vîlcea.
haltere — Metalul Pitești.
popice — Progresul Pitești și Voința C. Lung.
rugbi — Petrolul Pitești.
volei — Metalul Pitești, Sc. Sp. Elevi Rm. Vîlcea și Știința Găiești.

CEI MAI BUNI ANTRENORI:

Cristian Panaitescu (box), Emil Drăgan, Gabriel Bădescu, Victoria Bădescu și Ion Rusu (atletism), Cornel Corciu (baschet), Constantin Luca, Eugenia Stilea, Eugen Prodescu (gimnastică), Leonte Ianovschi (fotbal), Eugen Stilea (volei)

